

Opname van artikelen zijn ter beoordeling van de redactie

Kopij inleveren voor het volgende nummer: vóór maandag 8 maart 2021
U kunt bij voorkeur via email aanleveren: hoeksteen@rkkerkschagen.nl

INHOUD

- Van Pastoor Ivan
- Van Don Eduard
- Van onze nieuwe Kapelaan/Vicaris
- Van de bestuurstafel
- Veertigdagentijd
- Palmpasen
- Bestelling huispaaskaars
- Vormsel
- Parochieagenda
- Misintenties
- De bijbel en zijn verhalen (45)
- In de Heer overleden Jacoba Smit-Heemskerk
- In de Heer overleden Petronella Elizabeth de Groot-Dijkman
- In de Heer overleden Anne Snaas-Kuijs
- Ringggggg....
- Vastenactie
- Heilige Jozef
- Kleurplaat
- Askruisje
- Stof
- Twee kinderuitspraken
- Zuurkoolschotel
- Nieuwtjes

SOBER

Vasten is een kuur
in soberheid.

Soberheid zegt:
gelukkig kunnen zijn
met je deel
en glimlachen
om de beperkingen,
om wat je mist.

Vasten is:
veertig dagen groeien
naar de vreugde
van het leven
zoals het is.

Gelukkig zijn met
het strikt
noodzakelijke,
is een vreugde.

Zo is vasten
een weg naar
Pasen:

Verrijzen uit
het gevoel
van leegte,
van zinloosheid,
dat overvloed
meebrengt.

BESTE PAROCHIANEN,

Wij hebben het afgelopen jaar op een bijzondere manier ervaren. Een jaar waar we als christenen geen Paaswake en geen Kerst in de kerk konden vieren. Dat is eerder in de geschiedenis nooit gebeurd. Het jaar 2020 heeft een grote impact op het leven van de mensen gehad. Het jaar 2020 zal in de geschiedenis van de wereld altijd herinnerd worden. Het jaar waarin wij op een andere manier Pasen en Kerst gevierd hebben; niet in de kerk maar thuis. Het vieren op een andere manier heeft ons misschien geholpen om deze bijzondere tijden van het christendom met andere ogen en perspectief te kunnen ervaren. Misschien heeft het ons geholpen om deze vieringen te waarderen als een schat die wij in de kerk hebben.

Met dit perspectief zijn wij het jaar 2021 begonnen. En misschien is niet alles duidelijk over de toekomst en weten wij niet wat dit jaar ons zal brengen. Nog niets is zeker. Wat wij aan God voor dit jaar kunnen vragen is de zekerheid dat Hij met ons is.

Daarom heeft Paus Franciscus dit jaar het Jaar van Sint Jozef genoemd. Sinds november vorig jaar, het begin van het nieuwe liturgische jaar B, heeft de Paus dit op een bijzondere manier aangekondigd. Wij zijn dit jaar uitgenodigd om de dienstbaarheid, zorgzaamheid en de liefde van de heilige Jozef tot Jezus en Maria te overwegen. Zijn voorbeeld kan ons helpen om de zorg voor de anderen altijd te kunnen dragen. Ook als het voor ons moeilijk is en wij niet alles kunnen begrijpen en soms met moeite kunnen aanvaarden. Hij heeft alles voor zijn gezin gedaan. Hij kan een bron van inspiratie voor iedereen van ons zijn.

Dit jaar zijn er ook veranderingen in de parochie. Zoals u weet ben ik sinds 15 april 2020 de administrator van Schagen geworden maar sinds 1 februari 2021 ben ik de pastoor van Schagen. Maar u krijgt ook een kapelaan oftewel een parochievicaris: Maciej Grądzki. Hij stelt zich voor in deze Hoeksteen. Wij werken beiden ook in de regio Noordkop (van Texel t/m 't Zand).

Ik hoop u te leren kennen door middel van een bezoek, zeker met inachtneming van alle maatregelen, of weer in de kerk. Bidden wij tot God dat dit op korte termijn kan gebeuren.

Veel zegen en blijf gezond.

Pastoor Ivan

VAN DON EDUARD

Allereerst mijn hartelijke dank voor alle goede wensen, die ik mocht ontvangen. In wat voor vorm dan ook. Het is een mooie traditie om elkaar ter gelegenheid van Kerstmis en het Nieuwe Jaar een groet te sturen en een mooie toekomst te wensen. Dit jaar wensen we elkaar vooral een coronavrij jaar toe. RIVM en regering proberen ons door deze pandemie naar een weer normaal leven te leiden. Maar dat valt niet mee. Wanneer de cijfers laten zien dat we toch voorzichtig de goede kant op gaan meldt de volgende mutant zich al. Gelukkig biedt het vaccineren uitzicht op een "normale" toekomst. Ondanks onze "coronamoetheid" zullen we allemaal onze schouders onder de maatregelen, hoe zwaar

ook, moeten zetten. Laten we elkaar hiermee helpen. Mentale en economische problemen zijn er. Ook onze parochie heeft het financieel moeilijk. Hopelijk geeft de actie Kerkbalans onze parochie een goede financiële injectie.

Vele alleengaanden in onze parochie kregen één dezer dagen een mentale injectie in de vorm van een emmertje “snert”. De keuken van onze catechiste Monica Wildeboer stond echt in het teken van de wonderbaarlijke spijziging. Een andere mentale injectie vormen de mooie bezinnende teksten van onze diaken Piet Steur. Op deze manier proberen we samen parochie te zijn.

Laten we bidden voor alle mensen die zijn getroffen door het virus. Bidden we voor iedereen die is gestorven vanwege het virus. Bidden we voor iedereen die ons gebed nodig heeft.

Dat de Eeuwige ons de kracht geeft er te zijn voor elkaar.

Don Eduard

VAN ONZE NIEUWE KAPELAAN/PAROCHIEVICARIS

Mijn naam is Maciej Grądzki, ik ben 30 jaar en kom uit Warschau (Polen). Ik ben de oudste van zeven kinderen en heb zes zusjes. In 2008 ben ik naar Nederland verhuisd met mijn hele familie, die tot nu toe in Almere woont. Wij maken deel uit van de Neokatechumenale Weg en zijn door Paus Benedictus XVI naar Nederland gezonden als missie-gezin.

In september 2009 ben ik seminarist geworden van het Diocesaan Missionair Grootseminarie Redemptoris Mater in Nieuwe Niedorp, een paar maanden nadat ik de middelbare school had beëindigd. Op het seminarie heb ik vijf jaar filosofie en theologie gestudeerd en daarna begon ik de missie-stage, die een vast onderdeel van onze priesteropleiding is. Ik ben twee jaar in Zuid-Afrika geweest en assisteerde daar een priester, afkomstig uit Spanje, bij verschillende werkzaamheden in de vele parochies van Kaapstad. Na twee jaar in Zuid-Afrika ben ik naar Nederland teruggekomen en vervolgde ik mijn stage in een redelijk grote parochie in Kerkrade. Daar heb ik de praktijk van de parochie en het werk van een pastoor van dichtbij kunnen zien.

Na drie jaar missie-stage ben ik teruggekomen naar het seminarie om de theologiestudie te vervolgen. Op 17 november 2018 ben ik tot diaken gewijd. Als diaken was ik werkzaam in de parochies van Wieringermeer en Wieringen. Ik ontving de priesterwijding op 15 juni 2019. Als priester heb ik nog twee maanden in dezelfde parochies gewerkt en per 1 september 2019 werd ik benoemd tot kapelaan in de parochies van Hoorn, Zwaag, Oosterblokker en Westwoud.

Ik kijk met dankbaarheid naar de tijd in deze parochies, maar ben ook blij om naar nieuwe plekken te gaan (Regio Schagen en regio Noordkop van Texel t/m 't Zand). Ik ben zeker, dat het ook mooi wordt.

Maciej Grądzki

Als u een gesprek wenst met pastoor Ivan, diaken Piet Steur of catechiste Monica Wildeboer, belt u dan naar de pastorie 0224-212415 of stuur een e-mail naar secretariaat@rkkerkschagen.nl en er wordt spoedig een afspraak met u gemaakt.

Wilt u een afspraak maken om te biechten, dan kunt u rechtstreeks contact opnemen met pastoor Ivan, 06-17129642.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Beste Parochianen,

Januari betekent het begin van een nieuw jaar waarbij je na een terugblik op het afgelopen jaar plannen maakt voor aankomend jaar. Plannen die anders zijn dan normaal omdat er sprake is van een COVID-19 virus. Plannen waarbij er creatief gekeken wordt hoe we het 'samen kerk zijn' kunnen organiseren en voelen.

De winter heeft zich veelzijdig laten zien waarbij we kou, wind, een beetje sneeuw, herfst sfeer en zeker ook zon hebben kunnen ervaren. Dit zijn we gewend in Nederland en ook om daarin mee te bewegen. Mee bewegen wordt ook gevraagd bij de COVID-19 maatregelen zelfs als dat betekent dat de kerk op Hoogtijdagen gesloten is. En wat is het mooi om te zien hoe hier met bevologenheid invulling aan gegeven wordt: Piet heeft een boekje gerealiseerd waarmee we vanuit huis samen biddend op weg naar Kerstmis konden gaan en zo neemt hij parochianen ook mee in de zondagse vieringen op papier, de website en in gedachten, nu deze onverhoopt niet in de kerk kunnen plaatsvinden.

Monica heeft in november filmmiddagen voor senioren georganiseerd welke een succes van ontmoeting vormden. De boodschap in de film gaf aanleiding tot verdieping in gesprek. Helaas kon de kerstfilm in december niet doorgaan. Op 23 december bracht de gang langs gezinnen met jonge kinderen blijde gezichten door de Kersttentie met een bemoedigende brief namens de pastoors, diaken en catechist, een persoonlijk Kerstverhaal, een Kerstkleurplaat en een lekkernij.

Ivan voelt zich evenals Pavel thuis op de pastorie. Hij leert parochianen steeds meer kennen ook al zou hij dit het liefst meer evangeliserend in de kerk en in de nabijheid van mensen willen uitvoeren. Goed dat met elkaar gekeken wordt naar mogelijkheden rondom een waardig afscheid met een uitvaart in de kerk.

Leden van de WCR hebben de Kerstkaart rond gebracht met de lichtende ster en oh zo ondersteunende Kerstboodschap. Zij zijn ook degenen die eind januari de brieven van de kerkbalans rond zullen brengen. (Erf)goed vraagt onderhoud. Willen we samen kunnen blijven vieren, bidden, leren en ontmoeten dan vraagt dit om investering zeker nu er vanwege corona minder vieringen en dus minder inkomsten zijn. Mooi omschreven in de brief om deze uitdaging schouder aan schouder aan te gaan bij voorkeur op de minst mogelijke afstand van elkaar. Volgend onderwerp dat reeds onder de aandacht is betreft de Paaskaart.

De kronen die inmiddels in de kerk hangen, zullen gaan verlichten en verwarmen. Er wordt naar kunnen geïnvesteerd in de aanloop naar de restauratie van de toren nu de bliksemschade hersteld is. De ene uitdaging volgt de andere op waarbij als resultaat voor ogen wordt gehouden dat we gezamenlijk kunnen genieten van hetgeen met elkaars bijdrage opgebouwd wordt. De eindstand van de kerkbalans 2020 is het mooie bedrag van € 48.288,50.

De pastorietuin was al een mooi stukje natuur in de nabijheid van de kerk en dit blijft behouden doordat deze met man en macht opgeknapt is, ondersteund door een hovenier daar waar het nodig was en nog gaat zijn. De dagkapel kent een nieuwe bestrating en de parkeerruimte oogt degelijk mooi.

Ook de Keinsgroep heeft zich niet onbetuigd gelaten. Gesterkt door het licht naar de kapel vinden velen de weg naar deze unieke plek waar de waterput zeer toegankelijk is gemaakt en in alle jaargetijden een bijzondere stop gemaakt kan worden. Een goed voorbeeld om als kerk zichtbaar te zijn voor en onder de mensen!

In de toekomst kijken is niet eenvoudig, maar dat er geïnvesteerd wordt in die toekomst is duidelijk. We gunnen iedereen dat deze niet te lang op zich laat wachten. We kijken uit naar vieren en ontmoeting met elkaar en hopen dat de verbinding opgezocht blijft worden. Laten we energie halen uit elkaars passie en krachten blijven bundelen. Het geeft vertrouwen dat we dit al terugzien in velerlei contactmomenten van de Christoforus bezoekgroep tot samenwerkingsmogelijkheden tussen parochies en van investering op de begraafplaats tot een wandeling met een medeparochiaan. Dat het weer en de omstandigheden hiertoe blijven uitnodigen.

Een hartelijke groet van het parochiebestuur

OMZIEN NAAR ELKAAR

Als u 80 jaar bent of ouder en bezocht wilt worden door een lid van de Christoforus Bezoek Groep dan kunt u dit laten weten aan de secretaresse van de groep Martje Paauw via e-mail martpaauw@hotmail.com of telefonisch 0224-296553. Zij zorgt er dan voor dat u spoedig wordt bezocht.

VEERTIGDAGENTIJD

Bij belangrijke gebeurtenissen in ons leven, zoals een geboorte, een huwelijk of een verhuizing, besteden we veel tijd aan de voorbereiding. We maken de kinderkamer klaar voor een liefdevol welkom, zoeken met zorg een trouwlocatie uit of bergen onze spullen alvast in verhuisdozen.

In de jaarkring van ons kerkelijk leven kennen we ook belangrijke momenten die voorbereiding vragen: de Pinksternoveen ter voorbereiding op het feest van Pinksteren, de Advent voor het feest van Kerstmis, en de Veertigdagentijd om het feest van Pasen uitbundig te kunnen vieren. De voorbereiding op Pasen begint op 17 februari met Aswoensdag. Veertig dagen lang worden we opgeroepen om te luisteren naar Gods Woord dat spreekt over boete en bekering, over vrede en vreugde. Zo veel tijd, veertig dagen krijgen we, om in onze (te) drukke agenda en door alle ruis van het dagelijkse leven heen, de Stem te horen die ons vanaf ons doopsel roept bij onze naam. We worden aangespoord om God in ons leven de eerste plaats te geven. De voorbereiding op Pasen is een tijd waarin we, meer dan anders, sober proberen te leven, ons meer willen toeleggen op het gebed en solidair willen zijn met wie dat nodig heeft.

‘Veertigdagentijd’, het getal ‘veertig’ heeft in de Bijbel een sterk symbolische betekenis: Jezus verbleef veertig dagen in de woestijn en de Israëlieten trokken onder leiding van Mozes veertig jaar lang door de woestijn. De veertigdagentijd beleven is: figuurlijk de woestijn intrekken; jezelf, net als Jezus, terugtrekken in de stilte en eenzaamheid, om te werken aan een hernieuwde relatie met jezelf, met anderen en met God.

Het zijn grote woorden die moeilijk te realiseren zijn. Leg de lat dus niet te hoog m.b.t. de beoefening van soberheid, gebed en naastenliefde. Liever een klein resultaat behaald dan een groots voornemen al snel op te moeten geven.

Aswoensdag is de eerste dag van de veertig dagen die naar Pasen leiden. Bij dit aantal van veertig worden de zondagen niet meegerekend. Op Aswoensdag krijgen de gelovigen een kruisje van as op het voorhoofd getekend (i.v.m. Covid-19 wordt de as dit jaar, als de viering al doorgaat, op het hoofd gestrooid). As is een teken van zondigheid, en wie van ons is niet bekend met zwakheid en onmacht, met vallen en opstaan? As is ook een teken van sterfelijkheid, van het stof waaruit we zijn gemaakt: broos en kwetsbaar, verwaaiend in de wind. Maar as heeft hiernaast ook een reinigende werking: in vroegere tijden waste

men zich ermee. En as is vruchtbaar, geeft nieuw leven; door het afbranden van de stoppels op de akkers wordt de grond vruchtbaar gemaakt.

De as voor het askruisje is afkomstig van verbrande palmtakjes van vorig jaar. De takjes moeten worden verbrand/moeten sterven om reinigend en vruchtbaar te zijn. Symbolisch komt dat overeen met de reiniging en de vruchtbaarheid van de kruisdood en verrijzenis van Jezus. Zijn kruisdood heeft ons gereinigd van de zonde en zijn verrijzenis heeft ons het leven geschonken zonder einde. Het askruisje op de eerste dag van de veertig dagen verbindt ons dus met Palmzondag en met de heilige dagen van de Goede Week, bij uitstek met Pasen zelf.

Ik wens u een Gezegende Veertigdagentijd

Piet Steur diaken

PALMPASEN

Palmpasen (28 maart) is nog ver weg. Van onze organist Tjeerd van der Ploeg ontvingen we een bijdrage over Palmpasen, die uit twee afleveringen bestaat. Daarom plaatsen we nu al de eerste aflevering en in de volgende Hoeksteen, die net voor Palmpasen uitkomt, de tweede.

De namen van Palmzondag

'Palmzondag' is de traditionele benaming van de zesde zondag van de veertigdagentijd. Maar sinds de hervorming van de liturgiekalender (1970) wordt deze zondag ook wel 'Palm- en Passiezondag' genoemd. We geven op deze zondag aandacht aan de intocht van Jezus in Jeruzalem en aan zijn lijden. De traditionele benaming van de vijfde zondag van de veertigdagentijd als 'Passiezondag' is daarmee komen te vervallen. Vanaf de 8ste eeuw werd de zesde zondag 'Dominica in ramis' (Zondag van de olijftakken), 'Dominica in palmis' (Zondag van de palmtakken) of eenvoudigweg 'Palmarum' (Van de palmen) genoemd. Daar waar bij de processie, palmtakken werden vervangen door bloemen, treffen we ook de naam Pascua floridum (Bloemenfeest) aan. In de naam van de Amerikaanse staat Florida, welbekend van de verkiezingssoap en ontdekt op Palmzondag 20 maart 1513, vinden we deze naam nog terug.

De volgende benamingen refereren niet aan de palmprocessie. Bijzonder is de benaming 'Pascha capitulativum' (Pasen van de kinderhoofdjes). Deze naam heeft betrekking op het feit dat de moeders, een week voor de doop in de Paasnacht, de kinderen het hoofd wasten, zodat ze door de priester konden worden gezalfd met het chrisma, dat is de olie waarmee de kinderen na het doopsel op de kruin worden gezalfd. Het bestaat meestal uit een mengsel van olijfolie en balsem. Deze benaming is tevens een indicatie over hoe het met de hygiëne in de Middeleeuwen gesteld was! In de romeinse liturgie komen we nog de naam 'Dominica de indulgentia' (Zondag van de goedgunstigheid) tegen. Deze naam staat in verband met de kwijtschelding van schulden aan de boetelingen. Buiten Rome werd het algemeen gebruik deze kwijtschelding op Witte Donderdag te laten plaatsvinden. Tenslotte is er nog de benaming 'Dominica de passione' (Passiezondag – Zondag van het lijden), die we in de hedendaagse benaming weer terugvinden, hoewel deze ook nog terug gaat op Oud-Romeinse wortels. Behalve in de romeinse ritus vinden we deze naam ook in het Antiphonale Missarum van Compiègne (Een gezangenboek voor tijdens de Mis, eind 9de eeuw). Daar worden de gezangen bij de palmprocessie 'Antiphones de passione Domini' (Korte gezangen over het lijden van de Heer) genoemd.

De palmprocessie

De palmprocessie maakt een belangrijk deel uit van de liturgie van Palmpasen. Haar oorsprong ligt in de kerk van Jerusalem. Men was gewoon op de zondag vóór het christelijke

Paasfeest, Christus' intocht na te spelen met het zingen van passende psalmen en het lezen van passende Bijbelteksten. Het oudste getuigenis hieromtrent danken we aan de pelgrim Egeria die rond 415 diverse heilige plaatsen bezocht, waaronder ook Jerusalem. Zij vertelt hoe de gelovigen bijeenkomen op de Olijfberg en, na voorlezing van de betreffende passage uit het evangelie door de bisschop, de heilige stad Jerusalem binnentrekken.

Gezangen die de psalmen als antifoon omlijsten hebben steeds het refrein naar het psalmwoord uit psalm 118, 25: 'Gezegend Hij die komt in de Naam des Heren, Hosanna in den hoge'. Deze plechtigheid vond plaats gedurende de middag en werd besloten met een vesper, een avondgebed op de namiddag. De viering van deze processie in Jerusalem op de zondag voorafgaand aan Pasen was zo populair dat ze weldra ook in het Westen ingang vond. In de 7de eeuw komen we deze viering tegen in de mozarabische liturgie, dit is een ritus van Spaanse christenen. Men voegde er hier al spoedig de zegening van de palmtakken aan toe en trok vervolgens in processie van de ene kerk naar de andere. In de Romeinse liturgie werd de processie pas ingevoerd in 1026 door Paus Johannes XIX. In de 13de eeuw had zich de liturgie rond de processie gevormd die zou gelden tot 1956. Men trok, met een palmtak in de hand rondom de kerk langs een vaststaande processieroute. Bij het dragen van de palmtakken voelde men zich als de 'pueri Hebraeorum', de kinderen van de Hebreeën. De processie symboliseert het vergezellen van Christus op zijn tocht door lijden en sterven, naar de verrijzenis.

De palmzegening

Vanaf de 6de eeuw ging er aan de palmprocessie nog een zegening vooraf. Aanvankelijk was dit niet meer dan een gebed over de gelovigen die deelnamen aan de processie. Maar weldra werd het zegeningsceremonieel sterk uitgebreid tot een reeks gebeden over de palmtakken, twijgen, bloemen etc.. De palmzegening kreeg de vorm van een Mis waarbij de consecratie was vervangen door de zegening van de takken en de communie door het uitdelen daarvan. Al de zegeningsgebeden werden opgenomen in het Missale Romanum uit 1570, het Romeins Missaal dat gold tot 1962.

In de Middeleeuwen was de palmprocessie een gebeurtenis waaraan de gehele stad deelnam, duizenden mensen dus. Door de enorme uitbreiding van de zegeningsceremoniën raakte de processie zelf in onbruik. De liturgiehervorming van het Tweede Vaticaans Concilie heeft dit gebruik weer zeer bekort en nog maar één gebed ervan overgelaten: 'Almachtige eeuwige God, zegen deze groene palmtwijgen nu wij Christus willen volgen op zijn weg. Vervul ons van zijn kracht zodat wij met Hem opgaan naar het nieuwe Jeruzalem.'

ofwel

'God, vermeerder het geloof van allen die op U hopen, en verhoor goedgunstig ons vurig gebed: geef dat wij die vandaag Christus op zijn zegetocht met palmtakken begeleiden, U ook door Hem de vruchten van goede werken kunnen aanbieden.'

Door deze versobering en verkorting van de palmzegening werd de palmprocessie haar populariteit teruggegeven. In kerken van het oosten is Palmpasen een echt kinderfeest. Wij in Nederland geven de kinderen ook een rol in het maken en versieren van Palmpasestokken. Wellicht heeft dit een relatie met de meiboom: een versierde paal of boom die meestal op 1 mei werd geplant met verschillende feestelijke rituelen daarbij.

Tjeerd van der Ploeg

In de volgende Hoeksteen aflevering 2

BESTELLING HUISPAASKAARS

We weten door de coronacrisis nog niet wanneer we weer naar de kerk kunnen. Maar Pasen gaat hoe dan ook wel door. Misschien wilt u daarvoor een huispaaskaars bestellen. Dat kan via onderstaand formulier. U kunt het bestelformulier en de betaling uiterlijk 15 maart 2021 inleveren op de pastorie, maandag t/m donderdag tussen 9 en 12 uur.

De kaarsen zijn voorzien van een reliëf met een rood kruis met gouden versiering en het Lam Gods. U kunt kiezen uit onderstaande formaten:



Afmeting	Prijs	Aantal
20 cm, doorsnee 6 cm	€ 17,00	
30 cm, doorsnee 8 cm	€ 26,00	
40 cm, doorsnee 8 cm	€ 33,00	
Te betalen:		

Naam:	
Adres: PC/Woonplaats:	
Telefoonnummer:	
E-mailadres:	

U ontvangt bericht wanneer de huispaaskaars binnen is en afgehaald kan worden.

VORMSEL 2021



Afgelopen jaar heeft een fijne groep Vormelingen, ondanks corona, toch het sacrament van het Heilig Vormsel kunnen ontvangen.

Ook dit jaar blijven wij hopen dat we een nieuwe groep jongeren bij elkaar kunnen krijgen die met ons op weg naar het Vormsel willen gaan.

Gezellige groepsbijeenkomsten in ons parochiehuis!

Zoals het er nu uitziet, gaat dit nog even niet lukken.

Maar zodra de maatregelen veranderen en het weer mogelijk is willen we een start maken.

Deze week gaat er een mail uit naar die jongeren die in 2017 hun eerste Heilige Communie hebben gedaan. Heb je je Communie niet in Schagen gedaan maar elders, dan kan het zijn dat je de mail niet ontvangt.

Wil je graag meedoen stuur dan een mail naar secretariaat@rkkerkschagen.nl , met vermelding van je naam, adres , geboortedatum en emailadres.

Wij sturen dan ook naar jou dit bericht!

Namens de werkgroep Vormsel,

Monique Dooremaal en Anneke Schouten

PAROCHIEAGENDA

Hoe lang kan je een basisschool gesloten houden? Wegen de voordelen t.a.v. de bestrijding van Covid-19 op tegen de nadelen voor de kinderen en de ouders? Het is een moeilijk te beantwoorden vraag, maar er moet toch een besluit genomen worden.

Met zo'n zelfde soort vraag worstelen de pastores en het PB ook al enige tijd: moet de kerk gesloten blijven? Hoe wegen we de voor- en de nadelen? Bijna twee maanden lang is de kerk op slot geweest. Parochianen laten ons weten de vieringen erg te missen.

Dat heeft ons doen besluiten de kerk weer te openen en op zondag en vrijdag weer te gaan vieren. We rekenen daarbij op uw medewerking om alles 'coronaproof' te laten verlopen. De eerste viering is op zondag 14 februari. Voor de viering op de Zondagen en voor die op Aswoensdag (17februari) dient u zich aan te melden. Voor de viering op vrijdag is aanmelden (voorlopig) niet nodig. Zie verder hieronder.

1. Voor de viering op zondag dient u zich aan te melden bij Kitta Hogervorst, vrijdags voor de betreffende zondag tussen 9.00 uur en 11.00 uur, tel. 06 13950254.

2. Op hetzelfde nummer kunt u zich op vrijdag 12 februari tussen 9.00 u. en 11.00 u. ook aanmelden voor de viering op 17 februari, Aswoensdag.

3. Op het moment dat deze Hoeksteen naar de drukker ging was de planning voor de vieringen nog niet gemaakt. Het zou daarom kunnen gebeuren dat een Eucharistieviering wordt vervangen door een Woord- en Communieviering.

Zo.	14 feb.	10.00 uur	Zesde Zondag door het jaar: Eucharistieviering
Wo.	17 feb.	19.00 uur	Aswoensdag Eucharistieviering, met het opleggen van de as
Vr.	19 feb.	09.30 uur	Eucharistieviering in de kerk
		10.00 uur	Stil gebed en aanbidding (tot 10.30 uur) in de kerk

Zo.	21 feb.	10.00 uur	Eerste zondag van de Veertigdagentijd: Eucharistieviering
Vr.	26 feb.	09.30 uur	Eucharistieviering in de kerk
		10.00 uur	Stil gebed en aanbidding (tot 10.30 uur) in de kerk

Zo.	28 feb.	10.00 uur	Tweede zondag van de Veertigdagentijd: Eucharistieviering
Vr.	05 mrt.	09.30 uur	Eucharistieviering in de kerk
		10.00 uur	Stil gebed en aanbidding (tot 10.30 uur) in de kerk

Zo.	07 mrt.	10.00 uur	Derde zondag van de Veertigdagentijd: Eucharistieviering
Vr.	12 mrt.	09.30 uur	Eucharistieviering in de kerk
		10.00 uur	Stil gebed en aanbidding (tot 10.30 uur) in de kerk

Zo.	14 mrt.	10.00 uur	Vierde zondag van de Veertigdagentijd
Vr.	19 mrt.	09.30 uur	Zondag 'Laetare': Eucharistieviering
			H. Jozef, bruidegom van de H. Maagd Maria
		10.00 uur	Eucharistieviering in de kerk
			Stil gebed en aanbidding (tot 10.30 uur) in de kerk

Zo.	21 mrt.	10.00 uur	Vijfde zondag van de Veertigdagentijd: Eucharistieviering
Vr.	26 mrt.	09.30 uur	Eucharistieviering in de kerk
		10.00 uur	Stil gebed en aanbidding (tot 10.30 uur) in de kerk

Zo.	28 mrt.	10.00 uur	Palmzondag van het Lijden van de Heer: Eucharistieviering
------------	----------------	------------------	--

LECTOREN / MISDIENAARS

Er zijn in deze periode geen misdienaars.

Lectoren worden pas ingedeeld als besloten wordt de vieringen door te laten gaan.

KOSTERS / COLLECTANTEN

Er zijn in deze periode geen collectanten.

Kosters worden nog ingedeeld.

N.B. Ook als de kerk gesloten is wordt er voor de opgegeven intenties een H. Mis opgedragen.

MISINTENTIES

Zo.	14 feb.	Anne Snaas-Kuijs
Wo	17 feb.	Intentie nog open
Vr.	19 feb.	Intentie nog open
<hr/>		
Zo.	21 feb.	Co Stam en zegen over zijn gezin, Piet Godschalk en zegen over zijn gezin
Vr.	26 feb.	Zuster Lies van der Voort
<hr/>		
Zo.	28 feb.	Theodorus en Elisabeth van Nimwegen-Nowak, Petra van Hees-Kroon en zegen over hun gezin, Tiny Polizzi-Giling en zegen over de gezinnen, Margriet Koster-Bakker; uit dankbaarheid voor de liefde voor ons gezin
Vr.	05 mrt.	Intentie nog open
<hr/>		
Zo.	07 mrt.	Petra van Hees-Kroon, Annie Burger-van Stein en zegen over haar kinderen, kleinkinderen en familie, Ellen de Groot-Dijkman
Vr.	12 mrt.	Zuster Lies van der Voort, Bep en Leo Kocken-van der Voort
<hr/>		
Zo.	14 mrt.	Jan Vader en zegen over zijn gezin, Overleden familieleden Bos en Van Lochem
Vr.	19 mrt.	Intentie nog open
<hr/>		
Zo.	21 mrt.	Piet Godschalk en zegen over zijn gezin
Vr.	26 mrt.	Intentie nog open
<hr/>		
Za.	27 mrt.	In gedachten met onze ouders Ans en Henk Vroons, Arie Blokker
Zo.	28 mrt.	Arie Blokker, Margriet Koster-Bakker; uit dankbaarheid voor de liefde voor ons gezin, Ellen de Groot-Dijkman

KERKVERVOER

1) De 60plusbus.

De bus rijdt van maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 22.00 uur, in het weekend tot 18.00 uur en op feestdagen tot 17.00 uur.

Men dient de bus een dag van tevoren te reserveren, op maandag t/m vrijdag tussen 14.00 en 15.30 uur op tel.nr. 0224-272888.

Kosten: een euro per rit (dus heen en terug, twee euro), contant aan de chauffeur te betalen en een tien-ritten-kaart kost 10 euro.

De vaste lijst: wil men b.v. wekelijks op dezelfde dag en tijd naar de kerk, dan kan men, op verzoek, op deze vaste lijst worden gezet en dan hoeft men dus alleen maar te bellen, als men een keer niet gaat of een periode niet gaat, b.v. door vakantie. Aanvraag voor deze vaste lijst kan bij de telefonist worden gedaan op werkdagen tussen 14.00 en 15.30 uur.

2) Graag Gedaan:

Deze vrijwilligersorganisatie vervoert mensen ook van deur tot deur, maar met de eigen auto van de betreffende vrijwilliger.

Voor vervoer b.v. naar de kerk, kan men bellen, van maandag t/m vrijdag, tussen 09.00 en 10.00 uur, op tel. Nr. 0224-296366.

De kosten bedragen in de stad Schagen een vast tarief.

Graag Gedaan kent geen vaste lijst, zoals de 60plusbus, dus moet men iedere keer weer een nieuwe afspraak maken.

In tegenstelling tot de 60plusbus (een dag van tevoren) is het bij Graag Gedaan dus zeer aan te raden om z.s.m. een afspraak te maken voor een rit, opdat de telefonist een vrijwilliger kan vinden in hun bestand, die met zijn auto kan rijden.

N.B. De chauffeur van de 60plusbus of Graag Gedaan kan natuurlijk ook weer gebruiken maken van de vaste, met witte lijnen aangegeven, parkeerplaats op het kerkplein!

DE BIJBEL EN ZIJN VERHALEN (45)

Nadat Jakob de zegen voor de eerstgeborene van Esau heeft ontfutseld laait er een grote woede op in Esau. Hij neemt zich voor om, zodra Isaac is overleden, wraak te nemen. Hij wil Jakob vermoorden. Als Rebekka dit te weten komt vertelt ze Jakob wat Esau van plan is. Ze adviseert hem om zijn spullen te pakken en naar Haran te vertrekken naar haar broer Laban. Als de woede van Esau bekoeld is zal ze iemand naar Laban sturen om hem weer op te halen. En dan gebeurt er iets vreemds in het verhaal; het springt als het ware over. In het volgende vers (27:46) lezen we ineens dat Rebekka 'eens tot Isaak zei' dat het haar zwaar valt met die Hethitische vrouwen van Esau, en dat als ook Jakob met zulke vrouwen zal trouwen, zij dat niet zou verdragen. Dan laat Isaak Jakob bij zich komen en zegent hem met de opdracht niet met een meisje uit Kanaän te trouwen, maar naar Paddan-Aram te gaan, naar het huis van Rebekka's vader Betuël en met één van de dochters van Laban te trouwen. Alsof er vlak hiervoor niets gebeurd is en Jakob zijn vader niet bedrogen heeft en op slinkse wijze de zegen van de eerstgeborene heeft gestolen?!

De reden waarom dit verhaal 'overspringt' is omdat het van verschillende auteurs is. Eeuwenlang zijn de verhalen mondeling doorgegeven; over het ontstaan van de volkeren, de Aartsvaders en -moeders en 'de geboorte van het volkje Israël tussen de andere volkeren'. Pas veel later is men de verhalen gaan opschrijven en heeft men de verschillende tradities en verhalen bijeengevoegd. Men heeft de verschillen, en soms zelfs tegenspraken, niet 'weggepoetst', maar de verschillende tradities en versies bewaard.

Binnen de ene traditie moet Jakob dus vluchten voor de woede van Esau, binnen de andere traditie vinden Rebekka en Isaak het beter dat Jakob uit Kanaän weggaat en een vrouw binnen de eigen familie/stamverband gaat zoeken. Als Esau merkt dat Isaak Jakob met zijn zegen naar Paddam-Aram heeft gestuurd om er een vrouw te zoeken, en hem verboden heeft met een Kanaänitische te trouwen, komt hij erachter dat de vrouwen uit Kanaän zijn vader blijkbaar niet bevallen. Als een soort wraakactie huwt hij naast de twee vrouwen die hij al heeft nog een vrouw: Machalat, een dochter van Abrahams zoon Ismaël. Hier eindigt het verhaal van Esau voorlopig, maar over een paar hoofdstukken zullen we hem weer even tegenkomen.

Met een sprongetje terug gaan we weer naar Jakob; hij vertrekt uit Berseba en gaat op weg naar Haran. Hij gaat de weg van zijn opa, Abraham, maar in tegengestelde richting. Abraham moest zijn familie verlaten en op weg gaan naar het land dat God hem zou wijzen. Jakob moet Kanaän verlaten, terug naar zijn familieleden om daar een vrouw te gaan zoeken. Wordt vervolgd.....

Monica Wildeboer Catechist

IN DE HEER OVERLEDEN JACOBA SMIT-HEEMSKERK

* 03-04-1921

† 18-12-2020

Onze moeder, Jacoba, Co Heemskerk werd geboren in Noordwijkerhout op 3 april 1921. Ze zou in 2021 op 3 april 100 jaar zijn geworden. Ze heeft de lagere school doorlopen, en niet verder geleerd. Thuis hadden ze het moeilijk, ze konden het hoofd nauwelijks boven water houden. Bonen en aardbeien werden geteeld en de grootte van het perceel van haar vader was beperkt.

Ze groeide op in een hechte familie, bestaande uit eerst 4 meisjes en later kwamen er nog 6 jongens bij. Mam was de derde uit het gezin, waarvan de tweede, Nelly, op 21 jarige leeftijd overleed. Het was gezellig thuis; met dansers en muzikanten in de familie werd er veel gelachen. Omdat mam ook wat geld moest inbrengen, ging ze na de oorlog, ze was toen 24 jaar, werken bij een kapelaan, en bij de lokale slager, ze verdiende er een karig loontje mee.

Ze ontmoette Anton Smit en zij trouwden op 11 juli 1951. In de beginjaren van hun huwelijk bracht ze 4 gezonde kinderen ter wereld. Ze was 36 jaar toen de jongste, Ton, geboren werd. In 1958, ze was toen 37 jaar, trokken ze naar het Noorden en kochten de boerderij aan het kanaal bij de Stolpen met ongeveer 4 en een kwart hectare grond van boer Noot. Het was een nare tijd voor mam. Ze had heimwee, veel heimwee, gedurende lange tijd. De Stolpen lag dan ook ver van de winkels, ver van de familie in Noordwijkerhout. Ze had een speciale brommer, een soort automaat, die het te vaak liet afweten, en pap was er ook niet handig mee. Ze hebben lang gewoond in het huis met de naam "Hoeve Vesta", en daar een fijne vriendenkring opgebouwd. Naast bollen pellen, bollen tellen, en ook leveringen klaarzetten, hield ze het netjes in huis. De kinderen trouwden in die periode: Adrie met Els, Jan met Gerda, Tiny met Theo, Ton met Nelly. Met die vaste relaties waren pap en mam erg gelukkig.

Het was fijn dat ze in 1986 het pand konden verkopen en naar Schagen gingen. Mam bleef bedrijvig, en doordat het huis en de tuin kleiner waren, had ze meer tijd over voor andere bezigheden. Ze maakte graag legpuzzels in de winter, had een kaartclubje en legde meer visites af. De winkels waren dichtbij. Ze werd in 1999 ernstig ziek, een moeilijke tijd. Ondanks dat pap ook ziek was, hielp hij haar verplegen, ze was toen 77 jaar. Met de familie werd het 50-jarig huwelijksfeest gevierd in Magnushof in Schagen.

Kort daarop stierf pap op 81-jarigeleeftijd.

Toen mam 83 jaar oud was, verhuisde ze naar de Landbouwstraat in Schagen, waar ze het altijd naar haar zin heeft gehad. Met vriendinnen en buurtjes bracht ze haar tijd door. Maar sowieso werd elk jaar de grote schoonmaak gedaan en het liefst zo vroeg mogelijk! Ze was meestal klaar als anderen er nog niet eens aan dachten. Ze was iemand die altijd belangstellend vroeg hoe het met ons en de kinderen ging. In Schagen werd haar naam binnen haar kring 'Coby', wat ze fijn vond. Ze stond bekend als iemand die van netheid, en van stiptheid hield en zorgzaam was. Ze bad tot Maria dat de kinderen en kleinkinderen gezond bleven. Ze hield niet van luiheid; als je te weinig deed, dan zei ze dat je "je handen moest laten wapperen".

Moeder, oma van onze kinderen, overgrootoma van onze kleinkinderen, u laat op uw 99^{ste} het leven voor wat het is. Het maakt u niet uit of u de 100 haalt of niet. U heeft een lang leven gehad, met voor- en tegenspoed, dat veel in het teken stond van het wel en wee van uw kinderen.

Het laatste jaar was haar ziekbed wel erg heftig. We mogen hopen dat de gebeden tot Maria, en de ziekenzalving op 10 december jl., haar ziel hebben verlicht.

Mam, rust zacht.

Haar kinderen

IN DE HEER OVERLEDEN
PETRONELLA ELIZABETH DE GROOT-DIJKMAN
Ellen

* 07-01-1948

† 24-12-2020

Ellen werd geboren in Uithoorn op 7 januari 1948. Ze groeide op in een traditioneel Rooms-Katholiek gezin. Ellen was de jongste van zeven dochters.

Na de lagere school ging ze naar de ULO en na haar schooltijd ging ze werken op het gemeentehuis in Uithoorn bij de afdeling burgerzaken. Leo werkte ook op dat gemeentehuis en ze kregen verkering. Na hun huwelijksdag op 21 augustus 1970 gingen ze wonen in de Bollenstreek. Leo was daar ondertussen bij de gemeente Voorhout terecht gekomen. Ellen ging toen werken op de administratie van een wollenstoffenhandel in Leiden. Op 30 December 1972 werd zoon Herman geboren, waarna ze al haar tijd een aandacht gaf aan het jonge gezin.

In 1974 veranderde Leo van werkkring en verhuisde het gezin naar Voorschoten. Op 7 januari 1977 werd daar zoon Mark geboren en op 19 oktober 1983 dochter Linda. Vlak voor de Kerst 1983 is het gezin naar Schagen verhuisd.

Ellen heeft haar hele leven veel aan sport gedaan. Eerst veel volleybal op een serieus hoog niveau. Later combineerde Ellen dat met badminton. Toen Ellen in Schagen woonde deed ze aan tennis, volleybal en hardlopen. Ellen vond het heerlijk om met het gezin op vakantie te gaan. Haar favoriete vakantie was "bergwandelen in Oostenrijk". Maar ook zonzavakanties naar Spaanse eilanden met een vriendin, zus Tiny of dochter Linda zijn mooie herinneringen.

Ellen kon haar creativiteit kwijt in borduren, beeldhouwen, wol spinnen, origami, schilderen, poppen en kunstbloemen maken. Toen de kinderen nog op school zaten, combineerde ze het gezin met vrijwilligerswerk op school en in de kerk. Toen de kinderen wat ouder werden ging Ellen parttime werken bij "handwerkhuis 't Spinnewiel" en vanaf 1995 bij "First Lady" (damesmode), beide in Schagen. Ook was ze vrijwilligster bij de Westfriese Folklore en bij de parochie (communiegroep; kerkschoonmaak groep).

In 2004 heeft Ellen een ernstige hersenkneuzing opgelopen bij een onfortuinlijk ongeluk. Tijdens een wandeltocht in Krommenie werd ze frontaal aangereden door een wielrenner. Ondanks meerdere revalidatietrajecten heeft ze er blijvende hersenschade aan overgehouden. Enkele jaren voor het ongeluk was er ook diabetes type 1 geconstateerd, wat de nodige beperkingen opleverde. Vier jaar geleden werd ook nog Alzheimer vastgesteld.

De laatste jaren thuis waren niet gemakkelijk, maar hadden nog vele gelukkige momenten. Ellen klaagde niet over het steeds verder inleveren van mogelijkheden, maar genoot zoveel mogelijk van de dingen die ze nog wel kon. De 6 kleinkinderen waren enorm belangrijk voor haar. Met hulp van Thuiszorg Samen en dagopvang heeft ze zo lang mogelijk in haar eigen vertrouwde omgeving kunnen verblijven. Toen thuis wonen niet langer ging, is ze 29 augustus 2019 gaan wonen in de Zandstee (in haar eigen belevingswereldje op de kleinschalige gesloten afdeling 't Voorend). Daar heeft ze liefdevolle verzorging en aandacht gekregen. Haar laatste week kwam ze niet meer van bed; diaken Henk Schrader van de parochie 't Zand heeft Ellen op zondag 20 december met bemoedigende woorden en gebeden de ziekenzegening gegeven en de daarop volgende dagen is ze langzaam en rustig uit het leven weggeleden.

Ellen is donderdagmorgen 24 december overleden en thuisgekomen op Kerstavond (de avond waarop Christus kwam om te laten weten wat ons levensdoel is !).

Dinsdag 29 december was de uitvaart vanuit onze parochiekerk. Een ondanks coronabeperkingen betekenisvolle viering door diaken Piet Steur met muzikale ondersteuning van Tjeerd en Paul en met 30 aanwezige familieleden.

Met ontelbaar veel mooie herinneringen en intens dankbaar voor de liefde die ze ons gegeven heeft, blijven we Ellen herinneren.

Lieve Ellen, rust zacht

Leo, Herman, Mark en Linda

IN DE HEER OVERLEDEN ANNE SNAAS - KUIJS

* 28-07-1924

† 05-01-2021



Op de foto ziet u een jonge vrouw staan. Kijk, dat is Anne Kuijs. Ze is een dochter van Kees Kuijs en Anne Kuijs - Visser. Ze wonen met een groot gezin aan de Molenvaart, voorbij de drie bruggen. Marie is de oudste van het gezin, zij is 14 jaar. Anne is twee jaar jonger. De moeder van Anne is nu hoogzwanger en ze kan de hulp van de twee oudste meiden in de huishouding nu goed gebruiken. Jan, Gré, Tini, Kees, Elly, Louis en later ook Gudi zorgen voor een flinke berg aan vuile was. Daar mag Anne mee

aan de slag. Marie is goed met naald en draad en heeft een dagtaak aan het herstellen en verstellen van alle kleding.

Wat had mam graag door willen leren. Ze was op de spoorbuurtschool een uitmuntende leerling. Voor taal, schrijven, rekenen en muziek haalde ze de hoogste cijfers. Mam vertelde ons vaak hoe trots haar vader was als ze weer met zo'n schitterend rapport thuis kwam. Ze had alle kwaliteiten in huis om onderwijzeres te worden, maar nu even niet. Zo kwam het dat ze op haar 11^e jaar voor het laatst in de school banken zat. De invoering van de leerplicht kwam voor haar te laat. Net als de eerste wasmachine trouwens. Als meneer Miele zijn uitvinding wat eerder op de markt had gebracht had het zomaar heel anders kunnen lopen.

Zangtalent

Maar mam zat niet bij de pakken neer. De studieboeken werden omgeruild voor zang- en kerkboeken. Op haar 12^e wordt mam lid van het kerkkoor in Anna Paulowna en volgt al snel haar eerste lessen om haar ademhaling en zangtechniek te verbeteren. Hiermee wordt de basis gelegd voor een ongeëvenaarde zangcarrière. Anne Kuijs blijkt zeer getalenteerd te zijn en blijft doorzingen tot in de volgende eeuw, zelfs tot in het nieuwe millennium.

Schrijftalent

Mam hield erg van taal. Haar eerste verhalen schreef mam in het clubblad van ZAP. Ze ging samen met haar vader naar alle wedstrijden van ZAP en deed daar verslag van. Wat waren ze trots toen Jan, Kees en Louis ooit samen in het 1^e van ZAP speelden.

Mam was aboneert op Skroivendevort. Antje skreef hier ok stukgies en roimpies voor. Ien van heur roimpies staat gnappies afdruckt op de rouwkeert. Mam was zeer bedreven in het oplossen van woordpuzzels en cryptogrammen. In de Sinterklaas periode schudde ze het ene na het andere gedicht uit haar mouw. Niet alleen voor het gezin, maar ook voor alle personeelsleden. Veel van deze gedichten zijn bewaard gebleven, gewoon omdat ze meer dan de moeite waard zijn.

Rekentalent

Mam was ook gek met getallen. Ze vond het heerlijk om de boekhouding te doen van de winkel. Maar ook de puntentelling bij het klaverjassen hield ze graag zelf bij. Wie schrijft die blijft. Alle rondetijden van Ard Schenk werden genoteerd. Mam had eerder door dat er een PR werd gereden, dan de schaatsers zelf. "Niet te geloven, weer een rondje van 36" zei ze opgewonden.

Ze werd penningmeester van het St. Gregoriuskoor. Ongeveer 10 jaar geleden kwam de kascommissie bij mam de boeken inspecteren. Ze vroeg me of ik vooraf even wilde kijken naar de balans en de verlies en winst rekening. Ze had alle inkomsten en uitgaven handmatig in het kasboek verantwoord. Alle bedragen waren door haar uit het hoofd opgeteld. Ze glunderde toen ik zei dat alles klopte als een bus. ***Dat waren andere tijden. Mooie tijden.***

Achterop het kerkboekje staat een andere foto van mam. ***Ik neem u mee van de jaren 30 naar de jaren 70.*** Het meisje Anne Kuijs is mevrouw Snaas geworden. Een echte dame, die in goed gezelschap een lekkere sherry dronk en een sigaret opstak. Wat zegt u mam, oh ja, wel met filter hoor !!!

Organisatietalent

Mam was vastberaden om de vele kansen, die haar in haar jeugd waren ontnomen, de lockdown in WO II werkte hierin ook niet echt mee, nu wel te pakken.

Er kwam hulp in de huishouding, zodat mam tijd vrij kon maken om naast het gezin ook haar andere talenten te kunnen benutten. Zelf dacht ik in die tijd wel eens dat ik twee moeders had. Op maandag t/m vrijdag was Willy overdag voor ons het eerste aanspreekpunt. Maar als ik dan weer een keer met bronchitis in bed lag, stond mijn moeder voor me klaar.

Hoe zag de agenda van mijn moeder er in die tijd uit?

Om 07:15 stapte mam haar bed uit. Iedereen werd wakker gemaakt voor de nieuwe dag. De tafel werd gedekt, thee gemaakt, melk gekookt voor de brinta, het vel van de gekookte melk gehaald, want mam “wij lusten geen klontjes in de pap”. De borden brinta vlogen over tafel, alsof het vliegende schotels of frisbees waren. Zo werd er in een mum van tijd voor acht man ontbijt geserveerd. Pap kon om 08:00 uur naar beneden om de winkel te openen. Als we op weg naar school waren keek mam de voorraad kast na. Wat zullen we vandaag gaan eten? (de één lust geen andijvie, de ander haat spruitjes en rode kool stond ook niet bij iedereen hoog op de menukaart). En waar gaan we vandaag de inkoop doen? Het inkoopproces was best een dingetje. De boodschappen moesten uit strategische overweging worden gespreid over meerdere partijen. Ze waren tenslotte allemaal een goede klant van mijn vader. Wordt het vandaag Kossen, Siemons, De Spar, De Vivo, of toch Adriaan de Ruijter. De melkboer (Bram Raat) stopte voor de deur met een supermarkt op wielen, dat noemde ze dan de SRV man. Bakker Van Stralen kwam met zijn bakfiets voorrijden. Je hoorde hem al van verre aankomen door zijn manier van fluiten. Zijn bijnaam was niet voor niets Jaap Fluit.

Na de inkoop was de volgende klus koffie klaar zetten voor het personeel in de winkel en de werkplaats. Om half elf was het mam's koffiemomentje. Dan nam ze de dag door met de huishoudster en gaf haar verdere instructies. Daarna werd gestart met het bereiden van de warme maaltijd, om 12:15 uur is de school uit en staat er voor 8 man een warme maaltijd op tafel. Om 12:45 iedereen weer naar school. De keuken opruimen, even kort een schoonheidsslaapje (dat was een tip van dokter Koning). We moesten dan wel stil zijn, want mam hoorde alles. **Wat zegt u mam, ja we zullen stil zijn.**

Na haar dutje ging mam naar beneden de zaak in om de administratie te doen of te helpen in de winkel. Aan het einde van de middag kwam mam, met de kassalade in haar ene hand en de kassarol in haar andere hand naar boven. Wij hadden de tafel dan al gedekt voor het avondeten. Na het eten keken we met zijn allen naar het TV programma “het kleine huis op de prairie”. Deze serie werd bij ons thuis al snel omgedoopt tot jankprogramma, omdat we met zijn allen voor de buis zaten te snotteren. Moeders stond inmiddels met haar map met partituren klaar om naar de zang te gaan. Om acht uur begon haar repetitie en rond tien uur zou mam weer thuis zijn van de zang. Dan begon ze aan het tellen van het geld in de kassa en de controle op de kassa administratie. Daarna schreef ze een brief op dat dunne blauwe luchtpostpapier naar één van haar zussen in Australië of in St Eustatius.

Het is inmiddels half twaalf 's avonds en de dag zit er bijna op. De was moet nog in de droger en er moet nog even snel een knoop aan het overhemd van Pap worden vastgezet. Het is mooi geweest. Morgen weer een dag.

Wat een energie, wat een gedrevenheid. Hoe is het mogelijk dat mam dat zo lang heeft kunnen volhouden. Het moet haar passie zijn geweest. Haar passie voor het leven.

Natuurlijk zat er ook een keerzijde aan deze strakke planning. Dat heeft ieder van ons zo op zijn of haar eigen manier ervaren. Ik herinner me nog dat mijn hormonen me wakker schudden en me vertelde dat er meer te halen viel in het leven. Ik wist alleen nog niet hoe. Toen ik daar met mam over sprak zei ze: “bespreek dat maar met je oudste broer”.

Dat waren andere tijden. Mooie tijden.

Ik neem u mee naar de laatste periode van haar dierbare leven. We schuiven nog eens 40 jaar in de tijd. Op de foto van de rouwkaart ziet u een vrouw van in de negentig. Het is Anne Snaas – Kuijs. Jeetje wat ziet deze vrouw er nog goed uit. Twinkels in haar ogen. Dat kan ze tot het eind toe gehouden. Ze kan nog enorm genieten van de verhalen die we haar vertelden. Zo vertel ik mam over mijn stage op háár spoorbuurtschool. Ik laat haar opnames zien van mijn eerste zangles aan de kinderen in groep 4. Ze vond het geweldig. Het was net alsof haar droom op een bepaalde manier in vervulling was gegaan.

Maar haar lichaam doet niet meer wat ze wil. Het zingen gaat niet meer, het lopen gaat moeizaam, klaverjassen houdt ze nog vol, maar wel op de automatische piloot. Ze kan minder goed uit haar woorden komen. De laatste jaren wordt de hulp van de thuiszorg ingeroepen. De zorg wordt gedaan door een ongediplomeerde medewerker, maar wel

iemand met veel liefde voor mijn moeder. Verrek, dat is mijn vader, onze vader. Na 28 jaar vrijwilligerswerk bij "Graag Gedaan" en bij "Tafeltje Dekje" plakt hij er moeiteloos nog een paar jaar thuiszorg aan vast.

Pap deed de boodschappen, pap was taxichauffeur naar de kapper, pap nam voor het eerst van zijn leven de telefoon op, pap regelde de medicijnen, pap haalde de steunkousen van de benen van mijn moeder en maakte daar dan grapjes over. **U heeft een lintje verdiend !!**

Pap verzorgde mam net zolang totdat het niet meer ging. Na 68 jaar huwelijk moest pap de laatste zorg uit handen geven. Maar hij gaf niet op. Hij wilde er bij zijn als mam haar laatste adem zou uitblazen. En hij was erbij, samen met zijn oudste zoon Nick. Zelfs dat moment heeft mam nog kunnen regisseren.

Mam, het is mooi geweest. Er breekt voor u een nieuwe tijd aan. Een eindeloze tijd. Bedankt voor alles dat u voor ons en voor Pap heeft gedaan. Wij zullen u in ons hart mee dragen. Het werk is gedaan. U kunt nu rustig slapen. Wij houden van u.

Eric
Namens al uw kinderen

RINGGGGGG.....

Elke dag weer
wanneer wij zieken bezoeken....
wanneer wij bedroefden troosten....
wanneer wij armen helpen.....
is God op huisbezoek.....

VASTENACTIE

OM DE HOGE MOEDER- EN KINDERSTERFTE TERUG TE DRINGEN IN OEGANDA

Al enige jaren steunen de parochies van de Kop van Noord-Holland in de vastentijd het project 'Mother's Place' in Oeganda. Een gebouw, waar zwangere vrouwen in het westen van Oeganda een week voor de uitgerekende datum kunnen verblijven, zodat ze in de buurt van de kraamkliniek zijn om daar onder medische begeleiding, te kunnen bevallen.

Op dit moment zijn we bezig met de bouw van de 'Mother's Place'. Maar als er meer vrouwen binnen de 'compound' verblijven, zullen we ook moeten zorgen voor meer sanitaire voorzieningen. Nog steeds worden in Afrika, bij gebrek aan sanitaire voorzieningen, de behoeften van de mens gedaan in bosjes, achter schuttingen en dergelijke, wat vaak leidt tot overdraagbare ziekten als diarree, cholera, dysenterie, hepatitis A, tyfus en zelfs polio.

Tijdens de Vastenactie van dit jaar gaan we sparen voor:

- * De bouw van eenvoudige openbare toiletvoorzieningen bij de 'Mother's Place'. In 2015 is er al een grote septic tank gebouwd, waar alle toekomstige sanitaire voorzieningen op aangesloten kunnen worden.
- * De bouw van wasruimtes, waar de vrouwen zich kunnen wassen/ douchen.
- * De bouw van ruimtes waar de zwangere vrouwen, de was kunnen doen en laten drogen.



Doet u weer mee met dit mooie project?



In deze Hoeksteen vindt u weer het bekende **vastenzakje**, als u de machtiging invult, dan s.v.p. opsturen met contant geld en deponeren in de groene bus of bij de pastorie in de brievenbus.

U kunt uw bijdrage ook storten op IBAN: NL21 INGB 000 000 5850 t.n.v. Vastenactie (onder vermelding van het Projectnummer 401 398, of gebruik maken van bijgaande QR-code, kies voor "project" en voor "bouw moederhuis Oeganda").

Hartelijk dank voor uw bijdrage!"

Missie & Ontwikkeling

Voor meer informatie en prachtige foto's: www.beterestart.com

HEILIGE JOZEF

Paus Franciscus vraagt dit kerkelijk jaar aandacht voor de Heilige Jozef.

Een stille kracht, die Maria en Jezus beschermt.

Hij is behulpzaam en dienstbaar zonder daar iets voor terug te vragen.

Een voorbeeld voor ons allen.

Dag Heilige Jozef,

in vergelijking met vroeger

denken niet veel mensen

meer aan jou .

En toch ben jij een belangrijk iemand

in het leven van Jezus en Maria.

Op 19 maart prijkt jouw naam

op de kalender.

Heilige Jozef jij helpt Maria om

Jezus groot te brengen.

Je bent timmerman en ook zoek je

mee als op een dag Jezus niet te vinden is.

Je eist geen enkele hoofdrol op,

je bent stil en dienstbaar.

Weet je heilige Jozef

ik kijk echt naar jou op.

KLEURPLAAT

Omdat koning Herodes Jezus wilde doden vluchten Jozef en Maria met hun kind

Jezus naar Egypte.

De heilige Jozef helpt Maria om Jezus groot te brengen.

Hij is “stil en dienstbaar.”



ASKRUISJE

Dit jaar valt Aswoensdag op 17 februari. We weten niet of de kerk dan weer open zal zijn. Als je onderstaande woorden leest kun je toch in gedachten en in je hart bij het teken van het askruisje zijn.

Het askruisje is een symbool.
Het herinnert mij eraan dat iedereen
ooit zal sterven.
Niemand weet wanneer.
Mensen sterven elke dag,
door ziekte, een ongeluk,
een natuurramp, misdaad.....

Jezus, op Aswoensdag wil ik
hier extra aandenken.
En ook goede voornemens
maken om tijdens de
Veertigdagentijd
te doen wat Jij van mij verlangt.

STOF

Met ogen vol tranen knielt Roos naast de kartonnen doos op de keukenvloer.
Ze kijkt er in. Ja hoor, het is Noortje. Gevonden door de buurman.
Doodgereden door een auto.
Arme Noortjepoes....ze hoorde hem vast niet aankomen, ze was al zo oud.
Maar ook nog steeds zo lief.
Gisteravond nog, onder het huiswerk maken, zat ze bij Roos op schoot te spinnen.
Een in warm bont verpakt motortje, dat liep als een trein.
En nu....Roos veegt haar tranen af om goed naar Noor te kunnen kijken.
"Noortje", fluistert ze. Maar de zwarte oortjes spitsen zich niet meer.
Wat daar in die doos ligt, is Noor wel maar ook weer niet.
Haar vertrouwde lijfje is er, maar dat is alles. Heel lang kijkt Roos.
Nooit geweten dat Noortje uit twee delen bestond:
haar lijfje en haar....tja, hoe moet je dat noemen? Dat wat nu zo weg is? Haar ziel?
"Laten we haar maar begraven", zegt de moeder van Roos. "dan wordt haar lijfje weer
aarde.
Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren, zo staat het in de Bijbel. Maar ik zeg liever
aarde.
Want zo leeft Noortje voort in alles wat groeit."
"En in ons," zegt Roos. "Ik ga bloemen zaaien op haar grafje."

TWEE KINDERUITSPRAKEN

Oma heeft een gesprekje met kleinzoon Thiago van 6.
Oma: "Ik weet niet of Sinterklaas dit jaar langs kan komen met corona nu, hij is al heel oud
dus valt hij in de risicogroep en ik weet niet of je wel vanuit Spanje hier kunt komen. Voor
de kerstman geldt denk ik wel hetzelfde".
Thiago: "Oma, zal ik je een geheimpje verklappen? Sinterklaas bestaat niet! En de kerstman
is volgens mij helemaal nep!"

Eind december krijgt hij een zusje, Sophia. Zegt hij tegen zijn ouders: "Als het een broertje
was geweest hadden we hem wel Jezus kunnen noemen!"

ZUURKOOLSHOTEL

Eenvoudig vegetarisch recept voor in de Veertigdagentijd.

U heeft de volgende ingrediënten nodig

1 kilo aardappelen

500 gram zuurkool

400 gram champignons

100 gram rozijnen

Blikje ananas of mandarijntjes

200 gram geraspte kaas

Melk en boter, peper en zout

Bereiding

Doe de zuurkool in de pan met de rozijnen en kook gaar volgens de aanwijzingen op de verpakking. Schil de aardappelen en snijd deze in stukken.

Kook de aardappelen in een andere pan gaar, giet ze af en stamp ze met scheutje melk tot puree en breng met zout en peper op smaak.

Snijd de champignons in plakjes en bak deze bruin in wat boter.

Schep de aardappelpuree in een ingevette ovenschotel.

Verdeel over de puree: de champignons, de vruchtjes, en daarna de zuurkool.

Strooi er bovenop de geraspte kaas.

Als de puree en zuurkool warm zijn: 5 tot 10 minuten in de oven tot de kaas is gesmolten.

Maak je de schotel van te voren en zet je deze koud in de oven dan is het even uit proberen hoe lang en op welke temperatuur. Maar dat zal wel in een kookboekje of op internet te vinden zijn.

In ieder geval succes en eet smakelijk.

NIEUWTJES

De digitale 40-dagenretraite 2021 van de jezuïeten

Het licht van uw gelaat is de titel van de online 40-dagenretraite in 2021. De retraite gaat op Aswoensdag 17 februari van start en eindigt op Paaszondag. Het is alweer de veertiende digitale retraite van de jezuïeten. De teksten zijn geschreven door jezuïet Bert Daelemans.

Deelnemers krijgen dagelijks een gebedsmail met bijbelteksten, meditatieve vragen, citaten en technische gebedstips. Het geheel vormt een innerlijke reis om de 40-dagentijd, de Goede Week en het Paasmysterie intenser te beleven.

Je kunt je voor deze gratis digitale retraite inschrijven via: www.40dagenretraite.org

WJD

Hoewel we nog slechts kunnen dromen van massale bijeenkomsten, is er achter de schermen al druk gewerkt aan het logo voor de Wereldjongerendagen. Deze 's werelds grootste jongerenbijeenkomst vindt in augustus 2023 plaats in de Portugese hoofdstad Lissabon. Het logo toont Maria voor een kruis en werd ontworpen door de 24-jarige Beatriz Roque Antunes. Zij werkt bij een communicatiebedrijf in Lissabon. Zie ook kn.nl/jong.

ZEG HET MET BLOEMEN

De Benedictijnerabdij van Egmond heeft er sinds kort een opvallend initiatief bij. In een leegstaande monnikskluis is florist Peter van Asselt een bloembinderij begonnen, die bevoorrad zal worden door de nieuwe bloementuin van de abdij. Dus laat het voorjaar maar komen.....

Zie op kn.nl/lokaal.

PAUSREIS

Mits de coronaregels het toestaan is paus Franciscus voornemens om van 5 tot 8 maart Irak te bezoeken. Hiermee zal een langgekoesterde wens van de paus in vervulling gaan.

VAN HET VLEES AF?

Kijk voor recepten dan op de site van: [de vegetarische zuster.nl](http://devegetarischezuster.nl)

Met tips van de Franciscanessen uit Megen kunt u dan koken met een missie.

OVERLEDEN

De lijfarts van paus Franciscus, Fabrizio Soccorsi, is overleden aan complicaties als gevolg van het coronavirus. Hij stierf op 9 januari in het Gemelli ziekenhuis in Rome, waar hij behandeld werd voor kanker. Soccorsi was 78 jaar oud.

FRIEZENKERK

Priester Antoine Bodar is de nieuwe rector van de Friezenkerk, de kerk voor Nederlanders in Rome. Hij volgt mgr. Antoon Hurkmans op, die sinds 2016 rector was. Deze oud-bisschop van Den Bosch keerde onlangs terug naar Nederland.

NIEUWE HUURDERS

Een flink deel van de kerktorens herbergt geen kerkgemeenschap meer. Dat blijkt uit een grootschalige inventarisatie van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed. Alle 7100 gebedshuizen in Nederland zijn in kaart gebracht. Dit leidde tot een online database: t.cultureelerfgoed.nl/kerken en het boekwerk 'Kerkgebouwen'. Het boek toont 88 inspirerende voorbeelden van nieuw gebruik. Uitermate gevoelig soms voor parochianen wanneer je je parochiekerk ziet transformeren tot een trampolinehal, schaatsbaan of zelfs een supermarkt zoals in de Helmondse Bernadettekerk. Het boek is samengesteld door Albert Reinstra en Frank Strolenberg en is een uitgave van Uitgeverij Blauwdruk. Het telt 400 pagina's en kost € 39,50. ISBN: 978 94 92474 384.

Marijke van Asselt